

aldrig være uklogt at lægge sig Grundtvigs Ord paa Sinde om at vente alting i Naturens Orden.

Ved Lovforslagets første Behandling gjorde *Johs. Hansen* (S.) gældende, at det efter hans Opfattelse ikke var Rigsdagens Sag i og for sig gennem Lovgivningen at afgøre, om Kvinder skal have Adgang til at blive Præster i Folkekirken eller ej. »Det er ikke rimeligt, at Lovgivningsmagten sætter en Bom for Kvinders Adgang hertil. Det naturlige maa være, at den danske Folkekirke selv bestemmer, om Kvinder skal være Præster eller ikke være Præster. Som Folkekirken i Øjeblikket er opbygget med folkevalgte Menighedsraad, med Biskopper, der bliver udnævnt efter Indstilling af disse folkevalgte Menighedsraad, er det, mener jeg, ganske naturligt, at det bliver Kirken selv, der kommer til at træffe Afgørelsen. Det er ikke Tilfældet i Øjeblikket. I Øjeblikket har Rigsdagen, har Lovgivningsmagten afgjort det ved at sige, at Kvinder kan ikke blive Præster i Folkekirken. Jeg vil derfor finde det rimeligt, at vi i et Udvalg faar Adgang til at drøfte det Problem, og for mit eget Vedkommende ønsker jeg, at Drøftelsen maa munde ud i, at vi finder en saadan Affattelse af Lovforslaget, at den Bom, Lovgivningen i Dag sænker for Kvinderne, kommer bort, og at det i Fremtiden ikke bliver Lovgivningsmagten, men den danske Folkekirke selv, der faar den fulde Afgørelse, den fulde Ret, den fulde Pligt og det hele Ansvar for, hvordan det Spørgsmaal løses for Folkekirkens Vedkommende.«

*Arnth Jensen* (V.) mente, at Spørgsmaalet om de kvindelige Præster endnu ikke var fuldt gennemdrøftet og derfor trængte til nærmere Overvejelse. Han anbefalede, at man gennemførte Lovforslaget med en forkortet Revisionsfrist. »Paa den Maade kaster vi Spørgsmaalet ud til en virkelig Overvejelse, saadan at alle forstaar, at naar den Tid er omme, skal vi have en Løsning i en eller anden Retning. Til dette er mit Parti rede, og det vil da ogsaa være rede til sin Tid at medvirke til en endelig Afgørelse.«

Om det samme Spørgsmaal udtalte *Fabricius* (K. F.) bl. a., at »hvis man ikke principielt vil stille sig paa det Standpunkt at afvise hele Drøftelsen af Spørgsmaalet om kvindelige Præster, indtil det er rejst fra direkte kirkelig Side, saa er der kun den Mulighed at benytte Anledningen til fra et Udvalg at rejse Spørgsmaalet ude i Menighederne og paa den Maade faa fat i, hvad der virkelig er det danske Kirkefolks Syn paa Sagen. Jeg ved, at meget store og dybt interesserede Kredse i Danmark vil staa bag ved det Synspunkt, at her maa ikke foretages noget forhastet. Den tredie Mulighed: at vedtage uden Kirkens ansvarlige Myndigheders Godkendelse, endsige Ønske, skulde være udelukket.